

**CONSILIUL
UNIUNII EUROPENE**

**Bruxelles, 14 octombrie 2011 (18.10)
(OR. en)**

15278/11

**JAI 715
DAPIX 130
CRIMORG 177
ENFOPOL 347
ENFOCUSTOM 116**

NOTĂ PUNCT „I/A”

Sursă:	Secretariatul General
Destinatar:	Coreper/Consiliul
Nr. doc. ant.:	13970/2/11 REV2 JAI 606 DAPIX 112 CRIMORG 142 ENFOPOL 298 ENFOCUSTOM 95
Subiect:	Decizia-cadru 2006/960/JAI a Consiliului privind simplificarea schimbului de informații și date operative între autoritățile de aplicare a legii ale statelor membre ale Uniunii Europene („decizia-cadru suedeză”) - Verificarea conformității în temeiul articolului 11 alineatul (2) - Raport

1. Cu ocazia reuniunii din 22 septembrie 2011, Grupul de lucru pentru schimbul de informații și protecția datelor (DAPIX) a discutat și a convenit, în principiu, asupra proiectului de raport privind verificarea conformității statelor membre cu dispozițiile Deciziei-cadru 2006/960/JAI a Consiliului. Documentul 13970/2/11 REV 2 JAI 606 DAPIX 112 CRIMORG 142 ENFOPOL 298 ENFOCUSTOM 95 conține comentariile ulterioare pe marginea raportului care au fost transmise președinției după încheierea reuniunii. Statele membre au fost invitate să ajungă la un acord cu privire la noile modificări până la 14 octombrie 2011 și nu au ridicat nici un fel de obiecții.
2. În consecință, Coreper este invitat să prezinte Consiliului proiectul de raport, astfel cum figurează în anexa la prezenta notă, și să propună adoptarea acestuia, ca punct „A”, pe ordinea sa de zi.

Decizia-cadru 2006/960/JAI a Consiliului privind simplificarea schimbului de informații și date operative între autoritățile de aplicare a legii ale statelor membre ale Uniunii Europene („decizia-cadru suedeză”)

- Verificarea conformității în temeiul articolului 11 alineatul (2)

- Raport

1. Introducere

Decizia-cadru 2006/960/JAI a Consiliului din 18 decembrie 2006 (decizia-cadru suedeză)¹ urmărește să asigure schimbul rapid al anumitor informații care sunt esențiale pentru autoritățile de aplicare a legii în cadrul Uniunii. În același timp, este în interesul comun al statelor membre să atingă un echilibru just între o cooperare rapidă și eficientă în materie de aplicare a legii și principiile și regulile recunoscute privind protecția datelor, libertățile fundamentale, drepturile omului și libertățile individuale.

Articolul 11 alineatul (1) din Decizia-cadru 2006/960/JAI prevede faptul că statele membre iau măsurile necesare pentru a se conforma dispozițiilor acesteia înainte de 19 decembrie 2008. Articolul 11 alineatul (2) prevede faptul că, până la 19 decembrie 2010, Comisia ar trebui să prezinte Consiliului un raport privind punerea în aplicare a deciziei-cadru. În plus, Consiliul are obligația de a verifica în ce măsură statele membre s-au conformat dispozițiilor prezentei decizii-cadru. Această verificare urmează să fie efectuată până la 19 decembrie 2011.

2. Obiectivul și domeniul de aplicare a legislației

„Decizia-cadru suedeză” pune în aplicare „principiul disponibilității.” Statele membre se asigură că pentru schimbul de informații la nivel transfrontalier există condiții care să nu fie mai stricte decât cele care se aplică la nivel național, chiar în ceea ce privește necesitatea unui acord sau a unei autorizații anterioare furnizării de informații din partea unei autorități judiciare, caz în care autoritatea competentă aplică pentru decizia sa aceleași norme ca și într-o cauză strict internă.

¹ Decizia-cadru 2006/960/JAI a Consiliului din 18 decembrie 2006 privind simplificarea schimbului de informații și date operative între autoritățile de aplicare a legii ale statelor membre ale Uniunii Europene publicată în JO L 386, 29.12.2006, p. 89 și rectificată prin Corrigendum în JO L 75, 15.3.2007, p. 26.

Furnizând temeiul juridic extins pentru schimbul de informații între statele membre în scopul desfășurării de cercetări penale sau de operațiuni de colectare a datelor operative în materie penală, decizia-cadru suedeză are ca obiectiv un schimb eficient și rapid de informații și date operative între autoritățile naționale de aplicare a legii Prin decizie se stabilesc normele privind procedurile, termenele și motivele de refuz și se propun formulare standard pentru schimbul de informații.

În sensul deciziei-cadru, conceptul de "informații și/sau date operative" se referă la informații sau date

- deținute de autoritățile de aplicare a legii
- deținute de către autoritățile publice sau de către entitățile private și care sunt accesibile autorităților de aplicare a legii fără a se lua măsuri coercitive.

3. Aspecte practice ale punerii în aplicare

Au fost instituite „orientări”² privind punerea în aplicare și utilizarea deciziei-cadru. Anexele acestora conțin fișe naționale (una pentru fiecare stat membru) și prevăd liste ale autorităților competente de aplicare a legii, detaliile de contact în cazurile de urgență și acorduri bilaterale sau de alt tip care continuă să se aplice. În plus, anexele conțin un formular neobligatoriu prin care se solicită informații și date operative.

Conținutul acestor categorii depinde de legislația națională și o serie de orientări practice sunt prevăzute în fișele naționale din anexa III la orientări. Fără a fi limitative, respectivele liste conțin tipurile de informații disponibile în contextul deciziei-cadru.

În conformitate cu articolul 6 alineatul (1) din decizia-cadru, schimbul de informații și date operative care se face cu aplicarea reglementărilor din decizia-cadru poate avea loc prin intermediul tuturor canalelor de cooperare internațională care există între autoritățile de aplicare a legii.

² Orientări privind punerea în aplicare a Deciziei-cadru 2006/960/JAI a Consiliului, a se vedea documentul 9512/1/10 REV 1 DAPIX 59 CRIMORG 90 ENFOPOL 125 ENFOCUSTOM 36 COMIX 346 + COR 1

Totuși, s-a considerat necesară alcătuirea unei liste a punctelor de contact care pot fi folosite în cazuri de urgență (anexa V la orientări).

Decizia-cadru 2006/960/JAI nu a definit noțiunea de urgență, iar statele membre au convenit asupra unei abordări raționale a prevederilor de la articolul 4 alineatul (1) pentru a asigura faptul că noțiunea de urgență este interpretată în mod restrictiv. Urgența unei cereri ar trebui examinată de la caz la caz și orientările sunt furnizate pentru a determina împrejurările care pot fi considerate „urgente”.

Informațiile și datele operative sunt, de asemenea, partajate cu Europol și Eurojust în măsura în care schimbul se referă la o infracțiune sau o activitate infracțională care intră sub incidența mandatului lor. În cooperarea cu Europol, se folosesc coduri de utilizare specifice diferite de condițiile de utilizare menționate în formularele prevăzute în decizia-cadru suedeză. Codurile de utilizare Europol pot fi completate în momentul utilizării SIENA și în momentul introducerii de date în Sistemul informațional Europol. Informațiile și datele operative primite de Europol vor fi prelucrate în conformitate cu codurile de utilizare specifice ale Europol, în plus față de condițiile de utilizare prevăzute în formular de statul care le-a trimis.

4. Document de lucru al serviciilor Comisiei privind aplicarea deciziei-cadru suedeze

Pentru a se conforma prevederilor de la articolul 11 alineatul (2) din Decizia 2006/960/JAI a Consiliului, Comisia a emis, la data de 13 mai 2011³, un raport sub forma unui document de lucru al serviciilor Comisiei. Documentul Comisiei a pus accentul pe aplicarea deciziei-cadru suedeze în intervalul de timp cuprins între decembrie 2008 și decembrie 2010.

Aproape două treimi din statele membre au transpus decizia-cadru suedeză în legislația internă până la 31 decembrie 2010; statele membre care nu au respectat termenul de transpunere a directivei au indicat ca principal motiv procedurile parlamentare îndelungate. Până la acest moment, statele membre s-au conformat dispozițiilor privind notificarea acordurilor de cooperare bilaterale/multilaterale, dispozițiilor privind punctele de contact naționale (PNC) și dispozițiilor privind autoritățile competente, în sensul articolului 2 litera (a) din decizia-cadru suedeză.

³ A se vedea documentul 10316/11 COR1 GENVAL 56 ENFOPOL 155 COMIX 336 ENFOCUSTOM 47 COPEN 115 DAPIX 50

Cele mai multe state membre au declarat că nu se bazează cu regularitate pe decizia-cadru suedeză pentru solicitarea de informații. În special, formularele anexate la decizia-cadru suedeză pentru solicitarea și transmiterea de informații nu au fost, în general, utilizate, deoarece se consideră că această procedură este complexă și incomodă. Totuși, informațiile privind procedura de urgență au demonstrat faptul că principiile care stau la baza deciziei-cadru au fost puse în aplicare.

Documentul Comisiei conchide că decizia-cadru nu și-a atins potențialul deplin. Totuși, importanța sa ar fi sporită prin continuarea schimbului de informații în cadrul Deciziilor de la Prüm, precum și prin proiectul de coordonare a interoperabilității IMS (UMF II).

5. Verificarea conformității

Există destul de puține informații fiabile de ordin cantitativ referitoare la schimbul de informații privind aplicarea legii, cu trimitere explicită la decizia-cadru suedeză, din cauza faptului că nu toate statele membre au pus în aplicare decizia. În consecință, raportul nu poate furniza o imagine cuprinzătoare cu privire la aplicarea deciziei-cadru.

Pe de altă parte, pe baza faptului că principiile care stau la baza sa, în special în ceea ce privește procedura de urgență, au fost puse în aplicare se poate presupune că principalul obiectiv al deciziei este îndeplinit mai frecvent decât se demonstrează în mod statistic.

În general, statele membre au confirmat concluzia Comisiei conform căreia decizia-cadru nu și-a atins potențialul deplin. Prin urmare, în timp ce Comisia verifică gradul de conformitate cu dispozițiile deciziei-cadru suedeze, statele membre au fost invitate de către președinție să aibă în vedere trei întrebări fundamentale:

(a) Își îndeplinește decizia-cadru suedeză obiectivul, adică simplificarea schimbului de informații la nivel transfrontalier între autoritățile de aplicare a legii?

Standardele generale pentru schimbul de informații la nivel transfrontalier impuse de decizie existau deja. În consecință, s-a afirmat că procesul nu a fost îmbunătățit în mod remarcabil. Dintr-un punct de vedere strict tehnic, trebuie remarcat că cerința utilizării formularelor A și B pentru transmiterea și solicitarea de informații complică schimbul de informații, întrucât se consideră că aceste formulare sunt incomode. Cele mai multe state membre preferă un schimb de mesaje sub forma unui text liber.

Totuși, atunci când se ajunge la întrebarea dacă statele membre aplică aceleași condiții pentru schimbul de informații la nivel transfrontalier și la nivel intern, se poate afirma că condițiile aplicate pentru schimbul de informații la nivel transfrontalier nu sunt mai stricte decât cele aplicate în cazul schimbului de informații la nivel național.

(b) Au sarcinile administrative vreun impact asupra conformității?

Termenele stabilite sunt considerate, în general, utile, în special atunci când este vorba de cereri urgente pentru care există proceduri ca răspunsul să sosească în cel mult opt ore. Dispozițiile precum precizarea motivului incapacității de a transmite răspunsul la o solicitare cu respectarea termenelor nu sunt considerate o sarcină administrativă.

Totuși, în vreme ce partajarea de informații sau date operative cu Europol și Eurojust nu a fost concepută ca o veritabilă necesitate, s-a considerat că are loc o dublare nedorită a eforturilor, dacă schimbul de informații nu a avut loc via SIENA, în cazul Europol, sau că nu aduce un plus de valoare în cazul Eurojust.

(c) Are loc un schimb de informații și date operative mai spontan în temeiul deciziei-cadru suedeze?

Schimbul de informații spontan este considerat ca fiind deosebit de important pentru cooperarea polițienească transfrontalieră. Modalitățile concrete prevăzute de decizia-cadru suedeză sunt flexibile pentru a permite un schimb de informații transfrontalier mai spontan atunci când acesta ar facilita depistarea, prevenirea și cercetarea infracțiunilor conform mandatului european de arestare. Mesajele sunt schimbate prin toate canalele de comunicare existente, dar se specifică rar că acest lucru are loc în baza deciziei-cadru suedeze.

6. Concluzii

Statele membre declară că decizia-cadru suedeză nu și-a atins potențialul deplin. Acesta ar putea fi atins prin punerea sa în aplicare integrală și prin continuarea simplificării formularelor, dar și prin dezvoltarea unui schimb de informații structurat, între altele cu ajutorul formatului universal de mesaje (UMF) și prin punerea accentului pe SIENA în calitate de canal preferat de schimb de informații.

În plus, din punct de vedere informațional, s-a propus continuarea punerii în aplicare a punctelor unice de contact (SPOC) și sensibilizarea la nivel operațional cu privire la posibilitățile și modalitățile de schimb de informații transfrontalier în scopul aplicării legii.